

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 17. novembris)

attiecībā uz atbalstu, lai segtu Valonijas reģiona lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas izmaksas (Valsts atbalsts C 1/10 – Beļģija)

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 7263)

(Autentisks ir tikai teksts franču un holandiešu valodā)

(2010/789/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

(4) Pēc Beļģijas kompetento iestāžu pieprasījuma 2007. gada 12. oktobrī tika sasaukta otra tehniskas nozīmes sanāksme.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽¹⁾,

(5) Komisijas dienesti 2007. gada 25. oktobra vēstulē aicināja Beļģijas iestādes sniegt plašāku informāciju. Tā kā noteiktajā termiņā netika saņemta atbilde, 2007. gada 21. decembrī Komisijas dienesti nosūtīja Beļģijas iestādēm atgādinājuma vēstuli, nosakot jaunu atbildes sniegšanas termiņu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu ⁽²⁾,

pēc iesaistīto personu uzaicināšanas iesniegt apsvērumus saskaņā ar minētajiem pantiem ⁽³⁾,

(6) 2008. gada 4. jūnijā, noteiktajā termiņā nesaņemot atbildi uz pirmo atgādinājuma vēstuli, Komisijas dienesti nosūtīja vēl vienu atgādinājuma vēstuli, pievēršot Beļģijas iestāžu uzmanību faktam, ka gadījumā, ja netiks ievērots jaunais atbildes sniegšanas termiņš, kas tika noteikts četru nedēļu garumā, Komisija var dot norādījumu sniegt informāciju saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽⁴⁾. Minētais termiņš beidzās 2008. gada 4. jūlijā. Tāpēc Komisija 2008. gada 1. oktobrī pieņēma lēmumu pieprasīt Beļģijas iestādēm sniegt prasīto informāciju. Minētajā lēmumā Komisija pieprasīja, lai Beļģijas iestādes, cita starpā, pārsūta tai papildinformācijas lapas, kas paredzētas Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai ⁽⁵⁾, lai varētu novērtēt atbalsta pasākumus, kas piešķirti pēc 2007. gada 31. janvāra.

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Pēc 2007. gada 23. aprīlī iesniegtās sūdzības saņemšanas Komisija nolēma sākt izmeklēšanu par iespējamām Beļģijas piešķirta valsts atbalsta pasākumiem, lai segtu izmaksas saistībā ar Valonijas reģiona lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu un iznīcināšanu.

(2) Komisija 2007. gada 2. jūlijā nosūtīja vēstuli Beļģijas iestādēm, pieprasot informāciju par attiecīgo atbalsta pasākumu. Beļģijas iestādes iesniedza informāciju 2007. gada 27. jūlija vēstulē, kas reģistrēta 2007. gada 3. augustā. Pēc Beļģijas kompetento iestāžu pieprasījuma 2007. gada 21. augustā tika sasaukta tehniskas nozīmes sanāksme. Pēc minētās sanāksmes Beļģijas iestādes 2007. gada 4. oktobrī iesniedza papildu informāciju par šo jautājumu.

(3) Komisijas dienesti ar 2007. gada 10. septembra vēstuli informēja Beļģiju, ka šā atbalsta shēma ir iekļauta nepaziņototo atbalsta pasākumu reģistrā ar reģistrācijas numuru NN 56/2007, ņemot vērā, ka daļa līdzekļu acīmredzami jau bija izmaksāti.

(7) Beļģijas iestādes beidzot sniedza atbildi ar 2008. gada 27. novembra vēstuli un nosūtīja papildu informāciju 2008. gada 5. decembrī. Tomēr tās neiesniedza papildinformācijas lapas, kas bija pieprasītas Komisijas 2008. gada 1. oktobra lēmumā.

(8) 2009. gada 27. janvārī Komisija nosūtīja Beļģijas iestādēm pieprasījumu sniegt papildu informāciju. Beļģijas iestādes atbildēja uz šo pieprasījumu ar 2009. gada 16. marta vēstuli, kas reģistrēta 2009. gada 19. martā.

⁽¹⁾ No 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pants kļuva attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 107. un 108. pantu. Abi noteikumu kopumi būtībā ir identiski. Šajā lēmumā atsauces uz LESD 107. un 108. pantu pēc vajadzības saprot kā atsauces uz attiecīgi EK līguma 87. un 88. pantu.

⁽²⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 191, 15.7.2010., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

- (9) 2010. gada 14. janvāra vēstulē Komisija informēja Beļģiju par savu lēmumu attiecībā uz paziņoto atbalsta pasākumu uzsākt Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2010. gada 15. jūlijā. Komisija uzaicināja iesaistītās personas iesniegt apsvērumus par attiecīgajiem atbalsta pasākumiem. Neviena iesaistītā trešā persona apsvērumus neiesniedza.
- (10) 2010. gada 19. februāra vēstulē Beļģijas iestādes lūdza papildu laiku atbildes sniegšanai – vienu mēnesi papildus tam termiņam, kas noteikts Komisijas 2010. gada 14. janvāra vēstulē. Komisija 2010. gada 5. marta vēstulē piešķīra viena mēneša papildu termiņu atbildes sniegšanai. Visbeidzot, ar 2010. gada 12. marta vēstuli Beļģijas iestādes reaģēja uz lēmumu par procedūras uzsākšanu.

II. KONTEKSTS

II.1. Komisijas lēmums – lieta Nr. NN 48/2003

- (11) Komisijas veiktās izmeklēšanas gaitā ir nepārprotami noskaidrots, ka sūdzība tika iesniegta par tās atbalsta shēmas izmantošanu, ko Komisija apstiprināja 2003. gada 26. novembrī valsts atbalsta lietā Nr. NN 48/2003 (iepriekš N. 157/2003) ar nosaukumu "Valonijas reģiona lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas pārvaldīšana". Šī lieta attiecas uz Beļģijas iestāžu paziņoto shēmu, ar kuru Beļģija, izmantojot subsidētos pakalpojumus, piešķir atbalstu lauku saimniecībām, lai segtu visas izmaksas saistībā ar nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu, uzglabāšanu, pārstrādi un iznīcināšanu.
- (12) Lai lēmums par pārbaudi tiktu pieņemts un, ņemot vērā paredzēto Kopienas pamatnostādņu stāšanos spēkā 2004. gada 1. janvārī attiecībā uz valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar nobeigušos dzīvnieku TSE testiem un lopkautuvju atkritumiem ("TSE pamatnostādnes")⁽¹⁾, Beļģijas iestādes apņēmas veikt grozījumus attiecīgajā shēmā. Šie grozījumi bija vajadzīgi, lai ievērotu TSE pamatnostādņu nosacījumus un jo īpaši 29. punktu. Saskaņā ar šo punktu dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu līdz 100 % apmērā no nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas izmaksām un līdz 75 % šādu nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu. Beļģijas atbalsta shēma, kāda tā bija paziņota, neatbilda šim noteikumam, jo tajā bija teikts, ka atbalsts varētu segt 100 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu.
- (13) Ņemot vērā (11) un (12) apsvērumā minētos apsvērumus, Beļģijas iestādes apņēmas (sk. Komisijas lēmuma

par valsts atbalstu lietā Nr. NN 48/2003 (33) un (34) apsvērumu) attiecīgi grozīt atbalsta shēmu tā, lai no 2004. gada 1. janvāra atbalsts, kas paredzēts nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu segšanai, būtu nevis 100 %, bet gan ne vairāk kā 75 % radušos maksimālo izmaksu. Turklāt Beļģijas iestādes apņēmas Komisijai ne vēlāk kā līdz 2003. gada decembra vidum nosūtīt pierādījumus, ka atbalsta shēmā nepieciešamās izmaiņas ir veiktas.

- (14) Pamatojoties uz šīm saistībām, Komisija apstiprināja minēto atbalsta shēmu uz piecu gadu laikposmu, sākot no 2002. gada 31. janvāra. Tātad šis termiņš ir beidzies 2007. gada 31. janvārī.

II.2. Sūdzība

- (15) Komisija 2007. gada 23. aprīlī saņēma sūdzību, kurā bija apgalvots, ka Beļģijas iestādes pārkāpj TSE pamatnostādnes, turpinot piešķirt atbalstu, kas var sasniegt līdz 100 % gan par nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu, gan par šādu dzīvnieku iznīcināšanu.

III. ATBALSTA PASĀKUMA DETALIZĒTS APRAKSTS

- (16) Minētā atbalsta shēma attiecas uz reģionālu atbalsta pasākumu, kas paredz pilnībā segt visas izmaksas pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar Valonijas reģionā esošajās lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu, pārvaldīšanu, uzglabāšanu, pārstrādi un iznīcināšanu.
- (17) Šajās saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas organizēšanu un pārvaldīšanu īsteno reģionālās iestādes, veicot publisko pakalpojumu iepirkumu. Pēc vispārīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus, kas izsludināts Eiropas Savienības līmenī ar paziņojumu par publisko iepirkumu⁽²⁾, šis iepirkums 2002. gada 31. janvārī tika piešķirts uzņēmēj sabiedrībai "S.A. RENDAC-UEDES". Attiecīgais līgums tika sadalīts trīs atsevišķās daļās, atbilstoši dažādajiem sniedzamajiem pakalpojumiem:
- nobeigušos dzīvnieku savākšana lauku saimniecībās un to pārvaldīšana uz pārstrādes ražotni, ja iespējams – caur šķirošanas centru vai pagaidu uzglabāšanas iekārtu,
  - tādu nobeigušos dzīvnieku ķermeņu pārstrāde, kuri pilnībā atzīti par materiāliem, kas izraisa specifisku risku, un pārstrādē pārpalikušo atlieku pārvaldīšana uz termiskās iznīcināšanas iekārtām, un
  - *ad hoc* iekārtās veiktajā pārstrādē iegūto atkritumu pilnīga iznīcināšana.

⁽¹⁾ OV C 324, 24.12.2002., 2. lpp.

⁽²⁾ OV S 156, 16.8.2001.

(18) Uzņēmējiesabiedrība "S.A. RENDAC-UDES" bija vienīgā, kas iesniedza piedāvājumu, atsaucoties uz minēto uzaicinājumu, un attiecībā uz visām trim pasūtījuma daļām. Tādēļ 2002. gada 31. janvārī šai uzņēmējiesabiedrībai tika piešķirts iepirkums uz piecu gadu laikposmu. Saskaņā ar Beļģijas iestāžu sniegto informāciju līguma termiņš tika pagarināts vismaz četras reizes – līdz 2007. gada 31. decembrim, līdz 2008. gada 31. decembrim, līdz 2009. gada 30. jūnijam un visbeidzot – līdz nākamajai jauna publiskā iepirkuma izsludināšanai, kam saskaņā ar Beļģijas iestāžu apgalvojumu ir jānotiek 2010. gada trešajā ceturksnī.

(19) Konkrētā atbalsta shēma paredz atbalsta piešķiršanu lauksaimniekiem. Beļģijas iestādes ir apstiprinājušas, ka, lai gan atbalsts tika piešķirts tieši uzņēmējiesabiedrībai "S.A. RENDAC-UDEC" kā pakalpojumu sniedzējam, sedzot lauksaimniekiem sniegto pakalpojumu izmaksas, ieguvēji no šā atbalsta pasākuma pilnībā bija lauksaimnieki, jo tas sedza pilnīgi visas izmaksas saistībā ar dažādajām savākšanas, pārveidošanas, uzglabāšanas, pārstrādes un iznīcināšanas darbībām, kas bez minētās atbalsta shēmas tiktu veiktas uz lauksaimnieku rēķina. Beļģijas iestādes arī apgalvoja, ka uzņēmējiesabiedrībai "S.A. RENDAC-UDES" par lauksaimniekiem sniegtajiem pakalpojumiem tieši izmaksātās summas pilnīgi atbilda sniegto pakalpojumu tirgus cenām, tās nepārsniedzot.

(20) Valonijas Atkritumu pārvaldei, kas pakļauta reģionālajai Vides ministrijai, bija uzdots apmaksāt rēķinus, ko iesniedza "S.A. RENDAC-UDES", daļēji pamatojoties uz noslēgto līgumu, daļēji – uz izdevumu apmaksas rēķiniem.

(21) Lietas Nr. NN 48/2003 pārbaudes gaitā Beļģijas iestādes apstiprināja, ka atbalsta shēma attiecas tikai uz dzīvniekiem, kas nobeigušies Valonijas reģiona lauku saimniecībās. Tā neattiecas uz tiem dzīvniekiem, kas nobeigušies liellopu tirgos vai lopkautuvēs.

IV. KOMISIJAS 2010. GADA 13. JANVĀRA LĒMUMS

(22) Komisija 2010. gada 13. janvāra lēmumā par pārbaudes procedūras uzsākšanu puda šaubas par šīs atbalsta shēmas savietojamību ar Eiropas Savienības valsts atbalsta noteikumiem. Precīzāk, Komisija secināja, ka attiecīgās atbalsta shēmas pasākumi, kas paredz segt vairāk nekā 75 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu, ir uzskatāmi par nesaderīgiem ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz TSE pamatnostādņēm un Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mēžsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ("pamatnostādnes 2007.–2013. gadam")⁽¹⁾.

(23) Turklāt, ņemot vērā faktu, ka Komisija apstiprināja šo atbalsta shēmu līdz 2007. gada 31. janvārim, pamatojoties uz Beļģijas iestāžu apņemšanos, kurām vajadzēja mainīt attiecīgo shēmu tā, lai ievērotu TSE pamatnostādnes iekļautos nosacījumus, sākot no 2004. gada

1. janvāra, un, tā kā minētās iestādes neizpildīja šo apņemšanos, Komisija secināja, ka atbalsts ar nolūku segt vairāk nekā 75 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu ir piešķirts ļaunprātīgi.

(24) Līdz ar to saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu un saistībā ar minētās regulas 16. pantu attiecībā uz atbalsta shēmas ļaunprātīgu īstenošanu, Komisija pieņēma lēmumu uzsākt oficiālu pārbaudes procedūru un aicināja Beļģiju iesniegt savus apsvērumus.

V. BEĻĢIJAS PASKAIDROJUMI

(25) 2010. gada 12. marta atbildē Beļģija informēja Komisiju par to, ka tā veic pasākumus, kas nepieciešami jauna publisko pakalpojumu iepirkuma izsludināšanai. Saskaņā ar Beļģijas iestāžu informāciju vēlākais līdz 2010. gada 15. aprīlim ir jāpabeidz sagatavot konkrētas specifikācijas, kas paredzētas nākamā publisko pakalpojumu iepirkuma pārvaldīšanai, un tām ir jāsāk darboties 2010. gada trešajā ceturksnī. Līdz tam Beļģijas iestādes ir atzinušas par nepieciešamu pagarināt 2002. gada 31. janvārī piešķirtā publisko pakalpojumu iepirkuma termiņu, paredzot tāds pašus nosacījumus, kādi bija noteikti piešķiršanas brīdī 2002. gada 31. janvārī.

(26) Turklāt Beļģijas iestādes atzina par nepieciešamu informēt, ka i) Valonijas reģionam vajag piemērot *de minimis* principu, lai noregulētu lauksaimnieku situāciju laika posmā no 2004. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam, un ka ii) vēlākais trīs mēnešu laikā tiks uzsākts atgūšanas process, lai no visiem lauksaimniekiem piedzītu summu, kas atbilst 25 % nobeigušos dzīvnieku pārstrādes un iznīcināšanas izmaksu, rēķinot par laika posmu no 2008. gada 1. jūlija līdz datumam, kad stāsies spēkā nākamais publiskais iepirkums.

(27) Visbeidzot, Beļģijas iestādes informēja Komisiju, ka tās prasīs *de minimis* atbalsta summu atgūšanu, pamatojoties uz Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 1860/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē⁽²⁾, summām, kas pārsniedz 3 000 euro trīs gadu laika posmā. Beļģijas iestādes arī norādīja, ka maksimālā pieļaujamā summa 3 000 euro apmērā ir pārsniegta attiecībā uz 58 lauku saimniecībām.

VI. ATBALSTA PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

VI.1. Atbalsta esamība LESD 107. panta 1. punkta izpratnē

(28) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu ar iekšējo tirgu nav saderīgi atbalsta pasākumi, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas izraisa vai draud izraisīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

- (29) Šajā gadījumā minētie nosacījumi ir atbilstīgi attiecībā uz atbalstu lauksaimniekiem. Attiecīgo atbalstu piešķir Valonijas reģiona valsts iestādes, un tas dod priekšrocības Valonijas reģiona lauksaimniekiem, jo viņiem nav jāsedz izmaksas saistībā ar nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu un iznīcināšanu, kas viņiem būtu jānodrošina parastos apstākļos.
- (30) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru jau pats fakts, ka kāda uzņēmuma konkurētspēja tiek nostiprināta, salīdzinot ar konkurējošiem uzņēmumiem, piešķirot tam ekonomiskas priekšrocības, ko šis uzņēmums citādi nesāņemtu, veicot savu parasto uzņēmējdarbību, norāda, ka pastāv konkurences izkropļošanas risks ⁽¹⁾.
- (31) Atbalsts uzņēmumam ir uzskatāms par tādu, kas iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja šis uzņēmums darbojas Eiropas Savienības tirdzniecībai atvērtā tirgū ⁽²⁾. Attiecīgajā nozarē notiek plaša tirdzniecība Eiropas Savienības mērogā. Līdz ar to atbalsta pasākums var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (32) Ņemot vērā iepriekš minēto, ir acīmredzams, ka iestājušies ES līguma 107. panta 1. punktā minētie nosacījumi, izņemot attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas ietilpst *de minimis* tiesību aktu piemērošanas jomā.

VI.1.1. De minimis tiesību akti

- (33) Beļģijas iestādes vairākkārt ir uzsvērušas, ka tās ir piemērojušas *de minimis* noteikumus, kurus piemēro lauksaimniecības nozarē. Regulas, ko piemēroja atbalsta piešķiršanas perioda laikā, bija Regula (EK) Nr. 1860/2004 un Komisijas 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē ⁽³⁾, un ar kuru atcēla Regulu (EK) Nr. 1860/2004.
- (34) Atbalsta pasākumus, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 vai Regulas (EK) Nr. 1535/2007 piemērošanas noteikumiem, uzskata par tādiem, kas neatbilst visiem LESD 107. panta 1. punkta kritērijiem.
- (35) Tomēr jāprecizē, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1535/2007 3. panta 7. punktu *de minimis* atbalsta pasākumus nevar papildināt ar valsts atbalstu attiecībā uz

tiem pašiem attiecināmajiem izdevumiem, ja šī papildināšana veido tādu atbalsta intensitāti, kas pārsniedz Eiropas Savienības tiesību aktu noteikto līmeni konkrētajam katra gadījuma apstākļiem. Minēto noteikumu piemēro arī šajā gadījumā – nav iespējama nekāda *de minimis* atbalsta (kas veido 25 % no izmaksām saistībā ar nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu, kuras jāsedz lauku saimniecībām) kumulēšana ar pārējiem 75 %, kas saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem (pamatnostādņu 2007.–2013. gadam 133. punktu, saistībā ar 16. panta 1. punkta d) apakšpunktu Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulā (EK) Nr. 1857/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 70/2001 ⁽⁴⁾) ir uzskatāma par saderīgu ar LESD līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

- (36) Turpretī saskaņā ar shēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1860/2004, šķiet, ka nav izslēgta šāda *de minimis* atbalsta kumulēšana ar summām, kas veido 75 % izmaksu saistībā ar nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu. To var secināt no Regulas (EK) Nr. 1860/2004 7. apsvēruma, saskaņā ar kuru “*de minimis* noteikumi neskar iespēju, ka uzņēmumi var saņemt valsts atbalstu, ko atļāvusi Komisija vai uz ko attiecas grupālā atbrīvojuma regula, par to pašu projektu”. Regulas piemērošanas nosacījumi, un, proti, maksimālā atbalsta robeža 3 000 euro apmērā, ir jāievēro tādā veidā, ka neviens atbalsts, kas pārsniedz 3 000 euro robežvērtību, nedrīkst būt labumu no Regulas (EK) Nr. 1860/2004, un tas attiecas uz atbalsta kopējo summu. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1535/2007 6. panta 2. punktu šāda kumulācija bija iespējama tikai sešus mēnešus pēc minētās regulas stāšanās spēkā, un, proti, līdz 2008. gada 30. jūnijam. Pēc šā datuma piemēro Regulas (EK) Nr. 1535/2007 noteikumus.

VI.2. Atbalsta likumība

- (37) Komisijas apstiprinātā atbalsta shēma ar lietas numuru NN 48/2003 bija paziņota un apstiprināta laika posmam no 2003. gada 31. janvāra līdz 2007. gada 31. janvārim. Taču Komisija konstatē, ka Beļģija ir turpinājusi piemērot šo atbalsta shēmu arī pēc 2007. gada 1. februāra, nepaziņojot par to Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu. Tātad šī atbalsta shēma pēc 2007. gada 1. februāra ir kļuvusi par nelikumīgu valsts atbalstu.

VI.3. Atbalsta saderība

- (38) Saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu par saderīgiem ar iekšējo tirgu var uzskatīt atbalsta pasākumus, atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

⁽¹⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā C-730/79, *Philip Morris Holland BV pret Eiropas Kopienų Komisiju*, Rec. 1980, 2671. lpp.

⁽²⁾ Jo īpaši skatīt Tiesas 1988. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-102/87, *Francijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju*, Rec. 1988, 4067. lpp.

⁽³⁾ OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 358, 16.12.2006., 3. lpp.

- (39) Minētā atbalsta shēma attiecas uz atbalsta piešķiršanu subsidētu pakalpojumu veidā, paredzot pilnībā segt visas pakalpojumu izmaksas saistībā ar Valonijas reģionā esošajās lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu, pārvadāšanu, pārstrādi un iznīcināšanu.
- (40) Attiecībā uz laika posmu no 2002. gada 31. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim Komisijas lēmums, kas pieņemts lietā Nr. NN 48/2003, paredz, ka šai atbalsta shēmai var piemērot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi. Tomēr, kā iepriekš minēts, attiecībā uz laika posmu pēc 2004. gada 1. janvāra Beļģijas iestādes bija apņēmušās mainīt paziņoto valsts atbalsta shēmu, lai to saskaņotu ar TSE pamatnostādņem, ko piemēroja, sākot no 2004. gada 1. janvāra. Proti, tām šī shēma bija jāpārveido tā, lai atbalsts segtu tikai 75 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu (pārējās izmaksas bija jāsedz pašam lauksaimniekam), un Beļģijas iestādēm vēlākais līdz 2003. gada decembra vidum bija jānosūta Komisijai pierādījumi, kas apliecinātu nepieciešamo izmaiņu veikšanu šajā atbalsta shēmā.
- (41) Šāda prasība bija paredzēta TSE pamatnostādņēs, kas tolaik bija piemērojamais tiesību akts. TSE pamatnostādņu 29. punktā bija noteikts šādi:
- “29. No 2004. gada 1. janvāra dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu līdz 100 % apmērā attiecībā uz iznīcināmo nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas izmaksām un līdz 75 % apmērā attiecībā uz nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksām;(..).”*
- (42) Pamatnostādņu 30. un 31. punkts noteikumos paredzēja izņēmumu, saskaņā ar kuru atbalsts nedrīkstēja segt nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksas vairāk nekā 75 % apmērā.
- “30. Kā alternatīvu dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu līdz 100 % apmērā attiecībā uz nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas izmaksām, ja atbalstu finansē no nodokļiem vai obligātām iemaksām, kas paredzētas šādu nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas finansēšanai, ar nosacījumu, ka šie nodokļi un iemaksas attiecas tikai uz gaļas nozari un ir tieši piemēroti šai nozarei.*
- 31. Dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu līdz 100 % apmērā no nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas izmaksām, ja attiecībā uz šiem dzīvniekiem ir paredzēts pienākums veikt TSE testus.”*
- (43) Jāpiebilst, ka lietas Nr. NN 48/2003 pārbaudes gaitā Beļģijas iestādes ne reizi neminēja, ka varētu piemērot kādu no šiem izņēmumiem.
- (44) TSE pamatnostādnes tika atceltas 2007. gada 1. janvārī, kā to paredzēja pamatnostādņu 2007.–2013. gadam 194. panta c) apakšpunkts. Saskaņā ar pamatnostādņu 2007.–2013. gadam 134. punktu Komisija atzīst valsts atbalstu, kas sniegts saistībā ar TSE testiem un dzīvniekiem, kuri nobeigušies, par saderīgu ar LESD līguma 108. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja ir izpildīti visi Regulas (EK) Nr. 1857/2006 16. panta nosacījumi.
- (45) Regulas (EK) Nr. 1857/2006 16. pants nemaina lietas būtību attiecībā uz tā atbalsta novērtēšanu, kas piešķirts nobeigušos dzīvnieku aizvākšanai un iznīcināšanai. Tāpat kā TSE pamatnostādnes, arī šīs regulas 16. panta 1. punkta d) apakšpunkts paredz, ka atbalsts, kas var sasniegt 100 % izmaksu saistībā ar nobeigušos dzīvnieku aizvākšanu un 75 % izmaksu saistībā ar nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu, ir uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu. Minētās regulas 16. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkta noteikumi atkārti, ka ir iespējams atkāpties no 75 % robežvērtības, lai atbalsta likme sasniegtu 100 %, šādos gadījumos: i) ja atbalsts tiek finansēts no maksājumiem vai obligātām iemaksām, kas paredzētas šādu nobeigušos dzīvnieku ķermeņu iznīcināšanas finansēšanai, ar noteikumu, ka šādi maksājumi vai iemaksas attiecas tikai uz gaļas nozari un tiek tieši piemērotas šai nozarei; vai ii) ja ir noteikts pienākums veikt šo nobeigušos dzīvnieku TSE testus.
- (46) Tā kā jaunie tiesību akti (pamatnostādnes 2007.–2013. gadam un Regula (EK) Nr. 1857/2006) būtībā nemaina situāciju, salīdzinot ar iepriekšējiem tiesību aktiem (TSE pamatnostādņēm), lietas novērtējumam jautājumā par Eiropas Savienības noteikumu piemērošanu ir jābūt vienādam attiecībā uz visu šo laika posmu (no 2004. gada 1. janvāra līdz pat šai dienai).
- (47) Kā iepriekš uzsvērts, lietas Nr. NN 48/2003 pārbaudes gaitā Beļģijas iestādes bija apņēmušās mainīt savu atbalsta shēmu tā, lai atbalsts, kas paredzēts izmaksu segšanai saistībā ar nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu, nepārsniegtu minēto izmaksu 75 %, sākot no 2004. gada 1. janvāra. Tomēr šīs lietas pārbaudes gaitā Beļģijas iestādes nenoliedza, ka valsts atbalsta shēma nav mainīta tā, kā šīs iestādes bija apņēmušās izdarīt.
- (48) Turklāt Beļģijas iestādes šīs lietas izskatīšanas gaitā (piemēram, 2008. gada 27. novembra vēstulē) vairākkārt atzina par nepieciešamu informēt, ka būtībā ir iespējams piemērot otro no (42) apsvērumā minētajiem izņēmumiem un ka tāpēc atbalsts var sasniegt līdz 100 % izmaksu saistībā ar nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu. Pēc šo iestāžu domām, minēto izņēmumu pamato fakts, ka visiem dzīvniekiem, kas nobeigušies, bija obligāti jāveic TSE testi (TSE pamatnostādņu 31. punkts un Regulas (EK) Nr. 1857/2006 16. panta 1. punkta f) apakšpunkts). Tomēr netika iesniegts nekāds pierādījums, kas apliecinātu šādu apgalvojumu.

- (49) Galvenais Beļģijas iesniegtais arguments, lai pamatotu šo apgalvojumu, ir, ka tai minētie testi ir jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai⁽¹⁾. Taču šādu argumentu nevar pieņemt. Tādējādi, piemērojot minēto regulu, Valonijas iestādēm bija pienākums veikt TSE testus beigtiem dzīvniekiem šādā veidā:
- no 2001. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 31. decembrim visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem un nobeigušies lauku saimniecībā, un
- sākot no 2009. gada 1. janvāra, visiem liellopiem, kas vecāki par 48 mēnešiem un nobeigušies lauku saimniecībā. Tomēr dalībvalsts var pieņemt lēmumu turpināt šo testu veikšanu jaunākiem liellopiem – no 24 līdz 48 mēnešu vecumam.
- (50) Līdz ar to testu veikšanas pienākums attiecas tikai uz dzīvniekiem noteiktā vecumā (24 mēneši laikposmā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 31. decembrim un 48 mēneši pēc šā datuma). Turklāt vēl svarīgāk ir tas, ka šis pienākums attiecas tikai uz liellopiem. Citu sugu dzīvniekiem, kas nobeigušies lauku saimniecībā (cūkām, zirgiem, mājputniem u. c.), TSE testu veikšana nav obligāta. No Beļģijas iestāžu iesniegtās informācijas (2008. gada 27. novembra vēstule) izriet, ka to nobeigušos dzīvnieku skaits, uz kuriem šis izņēmums var attiekties saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 noteikumiem, veido mazāk nekā 20–25 % visu izmaksu, kas radušās nobeigušos dzīvnieku dēļ un saistītas ar pakalpojumu sniegšanas līgumu. Tāpēc par saderīgām var atzīt tikai tās izmaksas, kas ir stingri saistītas ar Regulā (EK) Nr. 999/2001 paredzēto TSE testu veikšanas pienākumu, ar nosacījumu, ka šīs izmaksas ir iespējams precīzi uzskaitīt.
- (51) Komisija arī norāda, ka pirmais izņēmums, kas gaļas nozarē pieļauj nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas izmaksu segšanu līdz 100 % apmērā, iekasējot nodokļus un obligātas iemaksas, nav attiecināms uz konkrēto gadījumu. Beļģijas iestādes nekad nav atsaukušās uz minētā izņēmuma piemērošanu un nav arī iesniegušas nekādus citus elementus šajā sakarā.
- (52) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka attiecīgās atbalsta shēmas pasākumi, kuros paredzēts segt vairāk nekā 75 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu, nav saderīgi ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz TSE pamatnostādņem vai pamatnostādņem 2007.–2013. gadam, izņemot tās izmaksas, kas ir tieši saistāmas ar tādu nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanu, attiecībā uz kuriem ir spēkā TSE testu veikšanas pienākums.
- (53) Turklāt, ņemot vērā faktu, ka Komisija apstiprināja šo atbalsta shēmu līdz 2007. gada 31. janvārim, pamatojoties uz Beļģijas iestāžu apņemšanos, kurām vajadzēja mainīt attiecīgo shēmu tā, lai ievērotu TSE pamatnostādņēs iekļautos nosacījumus, sākot no 2004. gada 1. janvāra, un, tā kā minētās iestādes neizpildīja šo apņemšanos, Komisija secināja, ka atbalsts ar nolūku segt vairāk nekā 75 % nobeigušos dzīvnieku iznīcināšanas izmaksu ir piešķirts ļaunprātīgi, vismaz attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas nav paredzēti TSE testu veikšanas pienākuma kompensēšanai.
- (54) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu gadījumos, kad nelikumīgi piešķirtais valsts atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, tas ir jāatgūst no saņēmējiem. Šis mērķis ir sasniegts, kad saņēmēji, proti, uzņēmumi, kas ir attiecīgo atbalsta summu tieši saņēmuši, ir tās atmaksājuši, vajadzības gadījumā kopā ar kavējuma procentiem.
- (55) Šis lēmums ir jāsteno nekavējoties, jo īpaši attiecībā uz visu to individuālo atbalsta summu atmaksāšanu, kas piešķirtas saskaņā ar minēto atbalsta shēmu, izņemot tās summas, kas piešķirtas specifiskiem projektiem, kuri atbalsta piešķiršanas brīdī atbilda visiem nosacījumiem, kas paredzēti *de minimis* regulā, vai uz kuriem attiecas atbrīvojums, kas piemērojams saskaņā ar 1. un 2. pantu Padomes 1998. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽²⁾, vai Komisijas apstiprināta atbalsta shēma.

VII. SECINĀJUMI

- (56) Komisija atzīst, ka Beļģija ir nelikumīgi veikusi minētos atbalsta pasākumus, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Beļģijai ir jāpārtrauc piešķirt atbalstu, kas ir daļēji nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un jāatgūst no saņēmējiem jau nelikumīgi piešķirtās summas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsta shēma, ko Beļģija ir piešķirusi Valonijas reģiona lauksaimniekiem, lai segtu Valonijas reģiona lauku saimniecībās nobeigušos dzīvnieku aizvākšanas un iznīcināšanas izmaksas, daļēji nav saderīga ar iekšējo tirgu.

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

2. Saderīga ar iekšējo tirgu ir tikai tā atbalsta daļa, kas paredzēta TSE testu veikšanas pienākuma kompensēšanai lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu Nr. 999/2001, ar nosacījumu, ka šīs izmaksas ir iespējams precīzi uzskaitīt.

2. pants

Beļģijai ir pienākums atcelt 1. pantā minēto atbalsta shēmu.

3. pants

Summas, kas piešķirtas saskaņā ar šā lēmuma 1. pantā minēto atbalsta shēmu, nav uzskatāmas par atbalstu Līguma izpratnē, ja piešķiršanas brīdī tās ir atbildušas nosacījumiem, kuri izklāstīti regulā, kura pieņemta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 2. pantu un bijusi piemērojama minētajā brīdī.

4. pants

Individuālās atbalsta summas, kas piešķirtas saskaņā ar šā lēmuma 1. pantā minēto atbalsta shēmu un piešķiršanas brīdī ir atbildušas nosacījumiem, kas paredzēti noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 1. pantu vai saskaņā ar jebkuru citu apstiprinātu atbalsta shēmu, ir saderīgas ar iekšējo tirgu, kamēr ir sasniegta maksimālā atbalsta intensitāte, kas piemērojama šim atbalsta veidam.

5. pants

1. Ņemot vērā 1. panta 2. punktu, 3. un 4. pantu, Beļģijai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai no saņēmējiem atgūtu nesaderīgo atbalstu, kas norādīts 1. pantā un jau ir nelikumīgi nodots saņēmēju rīcībā.

2. Atgūšana notiek bez kavēšanās, ievērojot valsts tiesību aktos noteiktās procedūras, ciktāl tās pieļauj tūlītēju un efektīvu šā lēmuma izpildi. Atgūstamās atbalsta summas ietver procentu maksājumus, kas aprēķināti, skaitot no datuma, kad tās ir nodotas saņēmēju rīcībā, un līdz atgūšanas datumam. Procentus aprēķina, pamatojoties uz standarta likmi, ko izmanto subsīdiju ekvivalences aprēķināšanai reģionālu atbalsta pasākumu gaitā.

6. pants

Beļģija informē Komisiju par veiktajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem divu mēnešu laikā, skaitot no tā paziņošanas datuma.

Beļģija regulāri informē Komisiju par to valsts līmeņa pasākumu īstenošanas gaitu, kuri tiek veikti, lai izpildītu šo lēmumu, kamēr 1. pantā minētais atbalsts ir pilnībā atmaksāts. Pēc jebkura Komisijas pieprasījuma Beļģija nekavējoties nosūta tai visu informāciju par jau veiktajiem un paredzētajiem pasākumiem, kas nodrošinās šā lēmuma izpildi, kā arī detalizētu informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no saņēmējiem.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2010. gada 17. novembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ